

REPUBLIKA HRVATSKA
VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE
Z A G R E B
Frankopanska 16

Poslovni broj: UsII-60/2024-8

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Visoki upravni sud Republike Hrvatske u vijeću sastavljenom od sudaca toga Suda Sanje Štefan, predsjednice vijeća, Ante Galića i Blanše Turić, članova vijeća te više sudske savjetnice Martine Barić, zapisničarke, u upravnom sporu tužitelja DB-oprema, obrt za poslovne usluge, vlasnik Darko Braica, Velika Gorica, kojeg zastupa punomoćnik Marijan Vešligaj, odvjetnik iz Odvjetničkog društva Vešligaj i Sliepčević j.t.d., Zagreb, Froudeova 9, protiv tuženika Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, Zagreb, Ulica grada Vukovara 23/V, uz sudjelovanje zainteresirane osobe Koprivničko-križevačke županije, Koprivnica, Ulica Antuna Nemčića 5, radi javne nabave, na sjednici vijeća održanoj 9. travnja 2024.

p r e s u d i o j e

I. Odbija se tužbeni zahtjev tužitelja za poništavanje rješenja Državne komisije za kontrolu postupaka javne nabave, klasa: UP/II-034-02/23-01/692, urbroj: 354-02/16-23-5 od 19. siječnja 2024.

II. Odbija se zahtjev tužitelja za naknadu troškova upravnog spora.

Obrazloženje

- Osporenim rješenjem tuženika odbijena je žalba tužitelja izjavljena protiv odluke o poništenju postupka javne nabave, klasa: 406-01/23-01/4, urbroj: 2137-03/09-23-18 od 6. prosinca 2023. (točka 1. izreke). U točki 2. izreke tog rješenja se odbija zahtjev tužitelja za naknadu troškova žalbenog postupka.
- Tužitelj u tužbi podnesenoj ovom Sudu osporava zakonitost tuženikovog rješenja od 19. siječnja 2024. iz razloga propisanih u članku 66. stavku 1. Zakona o upravnim sporovima ("Narodne novine" 20/10., 143/12., 152/14., 94/16., 29/17. i 110/21. – dalje: ZUS).
- Dalje u tužbi tužitelj navodi kronologiju događaja, kao i slijed radnji poduzetih u postupku koji je prethodio donošenju osporenog rješenja, a ističe i obrazlaže razloge zbog kojih smatra da je tuženik rješenje donio na temelju pogrešno i nepotpuno utvrđenog činjeničnog stanja, odnosno na temelju pogrešne primjene materijalnog prava. Tužitelj smatra da je naručitelj njegovu ponudu u predmetnom postupku javne nabave pogrešno ocijenio nepravilnom, jer iz zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda proizlazi da ponudu nije ni uzeo u razmatranje, jer je prethodno tome utvrdio da do

trenutka otvaranja ponuda nije zaprimio jamstvo za ozbiljnost ponude. Stoga je naručitelj ocijenio da ponuda tužitelja nije u skladu sa odredbama dokumentacije o nabavi (dalje: DoN), sukladno članku 295., a u vezi sa člankom 291. Zakona o javnoj nabavi ("Narodne novine", 120/16. i 114/22. – dalje: ZJN/2016).

4. Nadalje u tužbi tužitelj navodi da se osporeno rješenje temelji na odredbama članka 4. stavak 1., 291. i 295. stavak 1. ZJN/2016, a poziva se i na odredbe članka 7., 16. stavak 5. i 20. stavak 8. Pravilnika o dokumentaciji o nabavi te ponudi u postupcima javne nabave ("Narodne novine", 65/17. i 75/20. – dalje: Pravilnik). Tužitelj dalje ističe da je tuženik zaključio da prema navedenom zakonodavnom okviru, ponuda mora sadržavati jamstvo za ozbiljnost ponude, ako je traženo, da se ponudbeni list, troškovnik i jamstvo za ozbiljnost ponude ne smatraju određenim dokumentima koji nedostaju u smislu članka 293. ZJN/2016 zbog čega naručitelj ne smije zatražiti od ponuditelja da iste dostavi tijekom pregleda i ocjene ponuda, a i da dijelovi ponude koji se dostavljaju sredstvima komunikacije koja nisu elektronička moraju biti dostavljeni prije isteka roka za dostavu ponuda. Dalje da tuženik zaključuje da se jamstvo za ozbiljnost ponude u obliku zadužnice/bjanko zadužnice dostavlja do isteka roka za dostavu ponuda, a jamstvo u obliku novčanog pologa da mora biti dostavljeno do isteka roka za dostavu ponuda, jer bi u protivnom ponuditelji koji dostavljaju zadužnicu i oni koji dostavljaju novčani polog imali nejednaki tretman. Dalje tužitelj ističe da tuženik, poštujući načelo jednakog tretmana "podrazumijeva" da novac uplaćen s osnove novčanog pologa na ime jamstva za ozbiljnost ponude mora biti vidljiv (evidentiran) na računu naručitelja najkasnije do trenutka otvaranja ponuda, tj. do isteka roka za dostavu ponuda. Takav zaključak, smatra tužitelj, proizlazi iz pogrešne primjene mjerodavnih odredbi ZJN/2016, odnosno da je uvođenje termina "podrazumijeva se" u formalnom postupku kao što je postupak javne nabave pravno upitno, a konačno dovodi i do pravne nesigurnosti.

5. Nadalje u tužbi tužitelj navodi i razloge zbog kojih smatra da je u postupku javne nabave pogrešno i nepotpuno utvrđeno činjenično stanje, pri čemu daje osvrt na primjenu točke 41. DoN-a koja propisuje jamstvo za ozbiljnost ponude, a u kojoj se navodi da alternativno, ponuditelj može kao jamstvo za ozbiljnost ponude dati novčani polog u traženom iznosu i propisuje način uplate pologa, ukoliko ponuditelj ne dostavi zadužnicu na iznos 4.200,00 eura ili bjanko zadužnicu do iznosa koji pokriva traženi, ovjerenu od strane javnog bilježnika. S tim u vezi tužitelj navodi da je dostavio dokaz o uplati novčanog pologa, iz kojeg proizlazi da je nalog o uplati proveden dana 20. studenog 2023. u 6 sati i 36 minuta.

6. Tužitelj dalje u tužbi navodi da iz sadržaja predmetne odredbe DoN-a ne proizlazi da je novčani polog trebao biti evidentiran na računu ponuditelja u trenutku otvaranja ponuda, jer samo propisuje način uplate pologa na IBAN - Koprivničko-križevačke županije, kao i da je u takvom slučaju potrebno u ponudi dostaviti dokaz o uplati (preslika uplatnice, ovjereni ili neovjereni ispis provedenog naloga za plaćanje i sl.). Zbog toga smatra da nije bilo osnove odbiti njegovu ponudu kao nepravilnu pozivom na članak 295. ZJN/2016, a da je tuženik pogrešno potvrdio ocjenu naručitelja o nepravilnosti tužiteljeve ponude. Protivno tome, tužitelj smatra da je postupio u skladu sa navedenom odredbom DoN-a, tj. dostavio dokaz o uplati novčanog pologa elektroničkim putem, odnosno uz ponudu, a da je novčani polog bio vidljiv na računu naručitelja u vrijeme sastavljanja zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda od 6. studenog 2023.

7. Tužitelj u tužbi daje iscrpan osvrt i na primjenu odredbe članka 4. ZJN/2016, zaključujući da je tuženik načelo jednakog tretmana primijenio u situacijama koje nisu usporedive. Smatra da se opisanim rigidnim i proizvoljnim tumačenjem mjerodavne odredbe DoN-a podredno izražava nepovjerenje u bankarski sustav Republike Hrvatske, jer iz naloga za uplatu koji je dostavio u ponudi proizlazi da je proveden. Tužitelj ističe da nije riječ o usporedivim situacijama, jer je zadužnica jedna vrsta pismenog obećanja da će se od strane ponuditelja po potrebi izvršiti naplata tražene visine jamstva za ozbiljnost ponude i stvarno uplaćenih sredstava na račun naručitelja, što znači da naručitelj ne treba poduzimati daljnje radnje radi naplate jer ima polog na računu. Tužitelj dodaje da ni zakonske odredbe nisu rigorozne po pitanju uplate na račun, konkretno odredba članka 430.a. ZJN/2016 iz koje proizlazi da se uz žalbu izjavljenu tuženiku treba dostaviti dokaz o uplati sredstava, a uplatu provjerava tuženik. Dodaje i da bi naručitelj striktno to odredio u odredbama DoN-a, da je smatrao da polog treba biti na računu u trenutku otvaranja ponuda.

8. Zaključno, osim što pojam "podrazumijeva se" ukazuje na arbitrarno odlučivanje koje dovodi do pravne nesigurnosti u strogo formalnom postupku javne nabave, tužitelj ističe i da je tuženik u istoj stvari donio drugačija rješenja, odnosno rješenje klasa: UP/II-034-02/20-01/744, urbroj: 354-01/20-09 od 26. listopada 2020. koje je poništeno odlukom Visokog upravnog suda poslovni broj: UsII-435/2020-7 od 14. siječnja 2021., kao i rješenje klasa: UP/II-034-02/20-01/406, urbroj: 354-01/20-09 od 20. srpnja 2020. Tužitelj dodaje da iz navedenog proizlazi da je tuženik u osporenom rješenju promijenio ranije utvrđenu praksu bez da je promjenu prakse obrazložio sukladno odredbama članka 15. stavka 4. Zakona o državnoj komisiji za kontrolu postupaka javne nabave ("Narodne novine", 18/13., 127/13., 74/14., 98/19. i 41/21.).

9. Tužitelj predlaže da ovaj Sud provede odgovarajući postupak te izvrši uvid u predložene dokaze i tužbu usvoji te poništi osporeno rješenje od 19. siječnja 2024., kao i odluku o poništenju od 6. prosinca 2023., naloži naručitelju da tužitelju naknadi troškove žalbenog postupka u pobiže naznačenom iznosu. Tužitelj u tužbi traži da se tuženiku naloži da mu nadoknadi troškove upravnog spora za sastav tužbe po odvjetniku sukladno Tbr. 23. u vezi sa člankom 36. Odvjetničke tarife, ukupno u iznosu od 1.250,00 eura.

10. Tuženik u odgovoru na tužbu u bitnom ostaje kod razloga već navedenih u obrazloženju osporenog rješenja, pri čemu daje osvrt na svaki tužbeni navod pojedinačno i iscrpno obrazlaže razloge zbog kojih smatra da izneseni prigovori nisu osnovani. Dalje u odgovoru na tužbu tuženik posebno daje osvrt na primjenu mjerodavnih odredbi Pravilnika i odredbi ZJN/2016 (konkretno članak 214. stavak 4. ZJN/2016), zaključujući da je uplata novčanog pologa opcija koju imaju ponuditelji, a koja obvezuje ponuditelja da postupi na propisani način, odnosno da poduzmu sve radnje pravovremeno da bi ispunili tražene uvjete, odnosno da je polog evidentiran na računu naručitelja najkasnije u trenutku isteka roka za dostavu ponuda. Dalje tuženik dodaje i da se prema članku 3. ZJN/2016 ponuda smatra valjanom, ukoliko je pravodobno podnesena od ponuditelja koji nije isključen iz postupka javne nabave i ispunjava kriterije za odabir gospodarskog subjekta, tj. koja nije nepravilna, neprihvatljiva ili neprikladna. Smatra da s obzirom na utvrđeni nedostatak, ponuda tužitelja ne ispunjava propisane kriterije, jer je utvrđena činjenica da novčani polog nije uplaćen do isteka roka za dostavu ponuda, zbog čega je pravilno ocijenio naručitelj da nije valjana.

11. Tuženik u odgovoru na tužbu daje osvrt i na stajališta izražena u upravnosudskoj praksi, a koja smatra nisu protivna stajalištima iznesenim u osporenom rješenju, dok stajališta iznesena u rješenjima koja tužitelj navodi u tužbi nisu primjenjiva jer se ne radi o predmetima istog činjeničnog supstrata.

12. Tuženik predlaže da ovaj Sud tužbeni zahtjev odbije u cijelosti kao neosnovan, a u slučaju usvajanja tužbenog zahtjeva, sam riješi predmetnu stvar u skladu s člankom 434. stavkom 4. ZJN/2016.

13. Zainteresirana osoba Koprivničko-križevačka županija, Koprivnica (dalje: naručitelj) nije dostavio odgovor na tužbu.

14. U skladu s odredbom članka 6. ZUS-a tužitelju je dostavljen tuženikov odgovor na tužbu. U podnesku koji je ovaj Sud zaprimio 26. ožujka 2024. tužitelj je iznio razloge kojima osporava navode tuženika vezano uz tumačenje svrhe uplate jamstva za ozbiljnost ponude u postupcima javne nabave, a pri čemu u bitnom ponavlja sve razloge već navedene u tužbi. Tužitelj u navedenom podnesku ističe da tuženik ne uvažava odredbe DoN-a, već svoja stajališta temelji na odredbama ZJN/2016, a koje ne propisuju način rješavanja konkretnog pitanja, već tuženik zaključke u bitnom temelji na konstrukciji za koju ne postoji uporište u propisanim uvjetima i zakonskim kriterijima za valjanost ponude. Dalje daje osvrt i na primjenu članka 200. ZJN/2016, koja propisuje da odredbe DoN-a moraju biti jasne, precizne, razumljive i nedvojbene te izrađene na način da omogućavaju podnošenje usporedivih ponuda. Smatra da je uplata novčanog pologa do trenutka otvaranja ponuda trebala biti u odredbama DoN-a jasno navedena kao razlog odbijanja ponuda, a što ovdje nije slučaj. Zaključno, tužitelj ističe da ne bi došlo do povrede načela jednakog tretmana da je njegova ponuda ocijenjena valjanom, jer je postupio sukladno odredbama DoN-a, a da je opisanim postupanjem tuženika ustvari došlo do povrede navedenog načela na štetu tužitelja. Tužitelj ostaje u cijelosti kod navoda istaknutih u tužbenom zahtjevu.

15. Tužbeni zahtjev nije osnovan.

16. U konkretnom slučaju je Sud ocijenio da bitne činjenice nisu sporne, već samo primjena mjerodavnog materijalnog prava, zbog čega je spor riješio bez provođenja rasprave, jer su ispunjeni uvjeti koje propisuje članak 36. stavak 4. ZUS-a.

17. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je naručitelj u Elektroničkom oglasniku javne nabave Republike Hrvatske (dalje: EOJN RH) 30. listopada 2023. objavio poziv na nadmetanje s dokumentacijom o nabavi u otvorenom postupku javne nabave, broj objave: 2023/S OF2-0045561, predmet nabave: Oprema za školske kuhinje naručitelja. Kriterij za odabir ponude je ekonomski najpovoljnija ponuda na temelju cijene (80%), jamstveni rok (15%) i osiguravanje zamjenskih uređaja (5%). Tijekom postupka javne nabave dostavljeno je pet ponuda koje je naručitelj ocijenio nevaljanima te donio Odluku o poništenju postupka javne nabave, klasa: 406-01/23-01/4, urbroj: 2137-03/09-23-18 od 6. prosinca 2023., koja je objavljena u EOJN RH 11. prosinca 2023.

18. Nadalje, iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je rok za dostavu ponuda istekao 20. studenog 2023. u 9,00 sati te nije sporno da tužitelj u tom roku nije dostavio novčani polog, jer u trenutku otvaranja ponuda (20. studenog 2023., u 9,00 sati) na računu naručitelja nije bila evidentirana uplata novčanog pologa uplaćenog na ime jamstva za ozbiljnost ponude od strane tužitelja.

19. Sporno pitanje koje je predmet ocjene u upravnom sporu je je li uplaćeni iznos trebao biti evidentiran na računu naručitelja u trenutku otvaranja ponuda i je li izostanak evidencije uplate na računu naručitelja u trenutku otvaranja ponuda osnova za

zaključak da jamstvo za ozbiljnost ponude nije dostavljeno u propisanom roku, a sljedno tome i je li to osnovani razlog za odbijanje tužiteljeve ponude.

20. Iz sadržaja mjerodavne točke 41. DoN-a proizlazi da je naručitelj propisao vrstu, sredstvo i uvjete jamstva, određivši jamstvo za ozbiljnost ponude u obliku zadužnice na iznos 4.200,00 eura ili bjanko zadužnice do iznosa koji pokriva traženi, ovjerene od strane javnog bilježnika. Alternativno, ponuditelj može kao jamstvo za ozbiljnost ponude dati novčani polog u traženom iznosu, a u tom slučaju potrebno je polog uplatiti na IBAN naručitelja i u ponudi dostaviti dokaz o uplati (preslika uplatnice, ovjereni ili neovjereni ispis provedenog naloga za plaćanje i sl.). Podaci za uplatu su: model: HR68, poziv na broj: 7390-OIB uplatitelja, svrha: jamstvo za ozbiljnost ponude u postupku javne nabave opreme za školske kuhinje, na broj računa: HR2123860021800006000. Na novčani polog ponuditelj ne može obračunavati kamatu. Jamstvo se dostavlja u izvorniku.

21. Iz podataka spisa, kao i obrazloženja osporenog rješenja proizlazi da je tužitelj uz ponudu dostavio potvrdu o plaćanju Raiffeisen Bank, detalji transakcije: IB110845022, status transakcija: proveden, datum i vrijeme pregleda: ponedjeljak, 20.11.2023. 6.34.29., datum plaćanja 20.11.2023., prvi potpis autorizacije 20.11.2023. 6.33.09.

22. Dalje iz sadržaja zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda proizlazi da je javno otvaranje ponuda bilo u 9,00 sati 20. studenog 2023., a naručitelj je utvrdio da od tužitelja nije zaprimio jamstvo za ozbiljnost ponude, zbog čega njegovu ponudu nije uzeo u daljnje razmatranje. Sukladno odredbi članka 295., a u vezi s člankom 291. ZJN/2016 naručitelj je ponudu tužitelja odbio jer nije u skladu s odredbama DoN-a.

23. Prema mjerodavnim odredbama ZJN/2016 ponuda mora sadržavati jamstvo za ozbiljnost ponude, ako je traženo, a ponudbeni list, troškovnik i jamstvo za ozbiljnost ponude ne smatraju se određenim dokumentima koji nedostaju u smislu članka 293. ZJN/2016, zbog čega naručitelj ne može od ponuditelja zatražiti da te dokumente dostavi tijekom pregleda i ocjene ponuda.

24. Dalje, valja reći da tuženik pravilno ocjenjuje da dostava novčanog pologa na ime jamstva za ozbiljnost ponude, odnosno uplaćeni novac mora biti vidljiv (evidentiran) na računu naručitelja, najkasnije do trenutka otvaranja ponuda, odnosno do isteka roka za dostavu ponuda, jer bi u protivnom došlo do povrede načela jednakog tretmana propisanog u članku 4. ZJN/2016. Naime, pravilno tuženik u osporenom rješenju navodi da, ukoliko se jamstvo za ozbiljnost ponude dostavlja u obliku zadužnice/bjanko zadužnice, a koje mora biti dostavljeno do isteka roka za dostavu ponuda, također i jamstvo u obliku novčanog pologa mora biti dostavljeno do isteka roka za dostavu ponuda, jer bi u protivnom došlo do nejednakog tretmana ponuditelja (onih koji dostavljaju zadužnicu u odnosu na one koji dostavljaju novčani polog).

25. Slijedom navedenog, ovaj Sud prihvaća pravilnim stajalište tuženika da je za ocjenu valjanosti uplaćenog jamstva, a time i valjanost tužiteljeve ponude, bilo nužno da uplaćena sredstva budu evidentirana na računu tužitelja u trenutku otvaranja ponude, tj. prije isteka roka za dostavu ponuda, potvrđujući time da je naručitelj pravilno primijenio odredbu članka 295. stavak 1. ZJN/2016. Prethodno tome je naručitelj pravilno utvrdio da tužitelj nije dostavio jamstvo za ozbiljnost ponude u propisanom roku za dostavu ponuda.

26. Tužitelj u tužbi ne spori da u roku za dostavu ponuda, propisani iznos novčanog pologa (4.200,00 eur) odredbama DoN-a nije bio evidentiran na računu naručitelja. Tvrdnja tužitelja istaknuta u tužbi da je uz ponudu dostavio nalog o uplati novčanog

pologa (bankovna potvrda o plaćanju), a zbog čega je njegova ponuda valjana, nije osnovana.

27. Naime, u predmetnom postupku javne nabave rok za dostavu ponuda je bio 20. studeni 2023. u 9,00 sati, a u vrijeme otvaranja ponuda novčani polog prema provjeri koju je izvršio naručitelj nije bio evidentiran na njegovom računu, što tužitelj ni ne spori.

28. Vezano uz naprijed navedeno valja reći da je svrha dokaza o uplati novčanih sredstava, a što je zatraženo u DoN-u da naručitelj provjeri je li novčani polog doista i uplaćen, ali nije ujedno i dokaz da je ponuditelj ispunio propisani kriterij o dostavi jamstva za ozbiljnost ponude u roku propisanom za dostavu ponuda.

29. Dodaje se i da sukladno članku 214. stavku 4. ZJN/2016, neovisno o sredstvu jamstva koje je javni naručitelj odredio gospodarski subjekt može dati novčani polog u traženom iznosu, što znači da je uplata novčanog pologa opcija koju odabire ponuditelj, u kojem slučaju je ponuditelj dužan pravovremeno poduzeti sve radnje potrebne da bi ispunio uvjet propisan odredbama DoN-a, odnosno da bi polog bio evidentiran na računu naručitelja do isteka roka za dostavu ponuda.

30. Tuženik je u predmetnom slučaju utvrdio da je naručitelj pravilno postupio te primijenio mjerodavne odredbe ZJN/2016, a nakon provjere je li sporna uplata novčanog pologa izvršena i jesu li novčana sredstva evidentirana na njegovom računu, nije bio u obvezi poduzimati druge radnje u tom pravcu, jer je utvrdio bitnu činjenicu, odnosno da novčana sredstva na ime pologa nisu evidentirana na njegovom računu u trenutku isteka roka za dostavu ponuda (u 9,00 sati), zbog čega je ocijenio da tužiteljeva ponuda nije pravilna, odnosno valjana, s obzirom na utvrđeni nedostatak.

31. Slijedom iznesenog, okolnost da je novčani polog bio evidentiran na računu naručitelja na dan sastavljanja zapisnika o pregledu i ocjeni ponuda nije relevantna, jer se valjanost dostavljenih ponuda ocjenjuje u odnosu na okolnosti koje postoje do isteka roka za dostavu ponuda. Stoga tužbeni navod istaknut u tom pravcu nije odlučan, a iz mjerodavnih odredbi propisa proizlazi da svi uvjeti propisani u DoN-u moraju biti ispunjeni do isteka roka za dostavu ponuda, jer o tome ovisi i valjanost ponude. Tvrdnja tužitelja da odredbe DoN-a izričito ne propisuju da novčani polog treba biti evidentiran na računu naručitelja u trenutku otvaranja ponuda, nije od utjecaja na drugačiji ishod ovog postupka i ocjenu zakonitosti tuženikovog rješenja.

32. Zaključno, valja reći da je u predmetnom slučaju bila odgovornost tužitelja poduzeti sve potrebne radnje da bi se navedena transakcija i izvršila na način da uplaćena sredstva pologa budu evidentirana na računu naručitelja u propisanom roku za dostavu ponuda, neovisno o tome što je dostavio dokaz da je u tom roku izvršio uplatu tih sredstava.

33. Tuženik u obrazloženju osporenog rješenja pravilno zaključuje da se valjanost ponude u okolnostima konkretnog slučaja valja ocijeniti s osnove svih mjerodavnih odredbi propisa, a prije svega uvažavajući načela javne nabave, odnosno da je u svakom pojedinom postupku javne nabave nužno postupati na način koji ne dovodi do povrede načela jednakog tretmana.

34. Konačno, valja reći da su stajališta tuženika iznesena u osporenom rješenju suglasna upravnosudskoj praksi, jer se u presudi ovog Suda poslovni broj: UsII-435/2020 od 14. siječnja 2021. potvrđuje stajalište da novčani polog mora biti evidentiran na računu naručitelja najkasnije do trenutka isteka roka za dostavu ponuda, premda se u navedenom predmetu ne radi o istoj činjeničnoj situaciji. Stajališta izražena u drugim tuženikovim rješenjima na koja tužitelj ukazuje u tužbi nisu primjenjiva u konkretnom slučaju jer se ne radi o istom činjeničnom supstratu.

35. U predmetnom slučaju pravilno je zaključio tuženik da tužitelj nije u propisanom roku za dostavu ponuda ispunio sve propisane kriterije, jer novčani polog nije bio u tom roku evidentiran na računu naručitelja. Uslijed čega je izostalo i jamstvo za ozbiljnost ponude, zbog čega je žalbu tužitelja tuženik osnovano odbio. Tuženik je prihvatio zaključke i stajališta naručitelja, a u obrazloženju osporenog rješenja je dao valjane, dostatne i relevantne razloge zbog kojih je ocijenio da žalbeni prigovori tužitelja nisu osnovani.

36. Tužitelj u tužbi nije s uspjehom osporio pravilnost i zakonitost tuženikovog rješenja, koje je doneseno uz pravilnu primjenu mjerodavnog prava i uz iscrpno obrazloženje koje prihvaća i ovaj Sud u cijelosti. Stoga je valjalo tužbeni zahtjev na temelju odredbe članka 57. stavka 1. ZUS-a odbiti kao neosnovan.

37. Kako tužitelj nije uspio u sporu, to je pozivom na odredbu članka 79. stavka 4. ZUS-a, valjalo odbiti i njegov zahtjev za naknadu troškova upravnog spora kao neosnovan.

U Zagrebu 9. travnja 2024.

Predsjednica vijeća
Sanja Štefan

Broj zapisa: **9-30867-203cb**

Kontrolni broj: **07061-4afab-4bbb0**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan sljedećim certifikatom:
CN=Sanja Štefan, O=VISOKI UPRAVNI SUD REPUBLIKE HRVATSKE, C=HR

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://usluge.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti-dokumenta/>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Visoki upravni sud Republike Hrvatske** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.